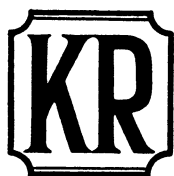

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Om avdrag för fördyrade levnadskostnader m. m. beträffande tjänsteman hos ångpanneförening.

Södra Sveriges Ångpanneförening hade i den för en av sina anställda — här kallad X — avgivna löneuppgiften gällande kalenderåret 1952 anmärkt, att X i ersättning för sina omkostnader för kost och logi samt andra liknande expenser vid resor i föreningens tjänst erhölet ett traktamente, så avpassat att det nått och jämt torde ha täckt den ökning i levnadskostnader, som uppstått genom resorna.

I enlighet härmed upptog X icke nämnda ersättning i den av honom år 1953 till ledning för inkomsttaxering avgivna självdeklarationen. Däremot hade han såsom intäkt upptagit ett belopp av 1.688 kr., utgörande ersättning för nyttjande av egen bil i tjänsten, samt yrkat avdrag för bilkostnaderna med 2.895 kr. enligt följande specifikation:

Bilkostnader:

Körda mil 1.744, därav i tjänsten 1.034	
Bensin m. m.	1.176 kr.
Skatt och försäkring	560 „
Garage	240 „
Reparationer	750 „
Övriga driftskostnader	255 „
Värdeminskning 20 %	1.835 „
Summa driftskostnader	4.816 kr.
Däruv uteslutande för tjänsten	2.895 „

I samband med verkställd granskning å taxeringsavdelningen inom vederbörande länsstyrelse yrkade TI hos PN, att avdraget för bilkostnader endast måtte medgivas med belopp som motsvarade den uppburna ersättningen 1.688 kr. samt att av traktamentsersättningen ett belopp å 164 kr. (47 resdagar å 3:50 kr.) måtte tilläggas för besparing i hemmet under resdagar, varunder traktamente åtnjutits med 27 kr. för dag.¹

PN biföll berörda yrkande.

X anförde härefter besvär hos KR under hemställan att erhålla avdrag för bilkostnader med 2.895 kr. samt att icke bli beskattad för beloppet 164 kr.; och framhöll X i samband härmed, att för körningar med bil i föreningens tjänst ersättning utginge endast efter uppmätning på vägkarta från en ort till en annan, varefter körningar i städer och samhällen icke bleve ersatta.

I avgiven förklaring yttrade TI bl. a. följande. Det finge antagas, att arbetsgivaren vid bestämmandet av grunderna för reseersättning utgått från, i varje fall i stort sett, de färdmöjligheter, med

¹ X hade åtnjutit traktamentsersättning med sammanlagt 2.445 kr.; härav avsåg a) 264 kr., 33 st. traktamenten å 8 kr. (vid bortovaro högst 6 timmar), b) 912 kr., 57 traktamenten å 16 kr. (vid bortovaro högst 18 timmar), och c) 1.269 kr., 47 st. traktamenten å 27 kr. (vid bortovaro helt dygn).

vilka den skattskyldiges tjänst ansetts kunna skötas. Vid beräkandet av avdrag vid taxeringen borde följaktligen den uppburna ersättningen kunna tagas till utgångspunkt. Det kunde anses rimligt att avdrag medgäves för sådana resor inom städer och samhällen, vilka enligt vad X i besvären anfört, icke medräknats vid bestämmandet av ersättningen. TI ville därför ej motsätta sig bifall till besvären i denna del sålunda att avdrag för resekostnader medgäves med sammanlagt högst 2.000 kr. — För det fall KR skulle finna högre avdrag böra beviljas, ville TI framhålla, att X beräknat avdrag för värdeminskning av bilen efter 20 procent i stället för av PN i jämförbara fall tillämpade 15 procent. — Beträffande de fördyrade levnadskostnaderna hade före yrkandet hos PN någon utredning angående de faktiska kostnaderna icke företagits. Det torde dock kunna förutsättas, att under en del av de resor, vid vilka bortovaron endast uppgått till några timmar och där reducerade traktamenten erhållits, någon fördyring ej uppstått; förutom på grund av kortvarig bortovaro även av det skälet att det förmodligen icke på alla de platser, som X besökt, funnits möjlighet till förtäring. Den valda vägen att tillägga en beräknad besparing för de dagar, under vilka X åtnjutit helt traktamente, finge anses ej ha varit oförmånlig för honom. TI hem-

ställde om avslag på besvären i denna del.

Genom utslag den 1 april 1957 fann KR icke skäl att göra ändring i de överklagade taxeringarna.²

Jfr tidigare besvär av en person jämväl anställd hos en ångpanneförening rörande dennes taxeringar 1941—42. I dessa mål hade vederbörande PN vid beräkningen av inkomsten av tjänst medgivit avdrag för under resor i tjänsten havda utgifter för kost och logi med belopp motsvarande hälften av i vederbörande självdeklaration yrkat avdrag. — Genom särskilda utslag den 2 nov. 1943 gjorde KR icke ändring i överklagade besluten. Sedan den skattskyldige besvärat sig över utslagen, förklarade Regeringsrätten i särskilda utslag den 21 mars 1945 (se RÅ 1945 not. Fi 358—59), att den skattskyldige med avseende å vad i målen förekommit finge anses berättigad att åtnjuta avdrag för i tjänsten havda utgifter för kost och logi med samma belopp som honom i sådant hänseende anvisad ersättning. — Av notiserna framgår icke, att den skattskyldige varit tjänsteman vid ångpanneförening och det kan därför antagas att Regeringsrätten icke avsett att utslagen skulle bli prejudicerande. I praxis torde dock Regeringsrättens avgöranden ha uppfattats så.

² Det torde kunna antagas att KR ansett, att X rätteligen icke bort ha beviljats avdrag, i varje fall för det under a) upptagna beloppet.